

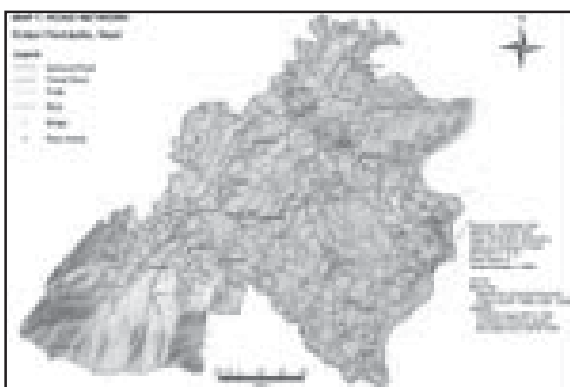
कीर्तिपुर नगरमा २५ हजार जनसंख्या बृद्धि ६५ हजार ६ सय जनसंख्या नाघ्यो

कीर्तिपुर सन्देश /

राष्ट्रिय तथ्यांक विभागले गत सोमवार सार्वजनिक गरेको नयाँ जनगणना अनुसार नेपालको जनसंख्या २ करोड ६४ लाख ९४ हजार ५०४ पुगेको छ। गत दश वर्षको तुलनामा यस पटक १ दशमलव ३५ प्रतिशतले बढेको हो। यसअघि २०५८ सालको जनसंख्या अनुसार २ करोड ३१ लाख ५१ हजार ४२३ थियो।

राष्ट्रिय योजना आयोगको हलमा प्रधानमन्त्री डा. बाबुराम भट्टराईले राष्ट्रिय जनगणना २०६८ सार्वजनिक गर्नु भएको थियो। राष्ट्रिय जनगणना अनुसार २०६८ सालमा देशभरीका ७५ जिल्ला मध्ये सबै भन्दा जनसंख्या बृद्धि भएको काठमाण्डौँ जिल्ला हो।

काठमाण्डौँ जिल्लामा हाल १७ लाख ४४ हजार २४० जनसंख्या पुगेको तथ्यांक सार्वजनिक गरेको छ। काठमाण्डौँ जिल्ला भित्र पर्ने दुईवटा नगरपालिका काठमाण्डौँ महानगरपालिका र कीर्तिपुर नगरपालिका हो। यसै सन्दर्भमा तथ्यांक विभागले दिएको अनुसार कीर्तिपुर नगरपालिकामा अहिलेको जनसंख्या ६५ हजार ६०२ पुगेको छ। आज भन्दा १० वर्ष पहिले २०५८ सालको जनसंख्या अनुसार कीर्तिपुर नगरपालिको जनसंख्या जम्मा ४० हजार ८३५ मात्र थियो। विगतको तुलनामा १० वर्ष भित्रमा कीर्तिपुर नगरभित्र ५० प्रतिशतभन्दा बढि जनसंख्या बढेको छ। हाल कीर्तिपुरको

जनसंख्यामा महिलाको तुलनामा पुरुष बढि भएको छ। पुरुषको संख्या ३६ हजार ४७६ पुगेको छ भने महिलाको संख्या जम्मा २९ हजार १२६ मात्र पुगेको छ। विशेष गरि कीर्तिपुरमा महिलाको तुलनामा पुरुषको संख्या बढि हुनुको कारण कीर्तिपुरमा घरभाडामा बस्नेहरूको संख्या अत्याधिक रहेको कारणले हो भन्न सकिन्छ।

त्यसै गरि कीर्तिपुरमा हाल १९ हजार ४४१ परिवार संख्या समेत रहेको तथ्यांक विभागले जनाएको छ। देशभरीका ५७ वटा नगरपालिका मध्ये कीर्तिपुर नगरपालिका जनसंख्याको आधारमा

२० औँ स्थानमा परेको छ। त्यसै गरि जनसंख्या बृद्धिदरको हिसावले कीर्तिपुर नगरपालिका ७ औँ स्थानमा परेको समेत तथ्यांक विभागले जनाएको छ। कीर्तिपुरमा प्रत्येक वर्ष ५ प्रतिशतको दरले जनसंख्या बृद्धि भैरहेको अवस्था छ। ऐतिहासिक एवं सांस्कृतिक रूपमा महत्वपूर्ण कीर्तिपुर नगरपालिका भित्र कुन जाती कति बसोबास गर्छन् ? कुन कुन धर्मालम्बीहरू कति कति बस्छन् ? कीर्तिपुर नगरपालिकाका १९ वटा वडा मध्ये कुन कुन वडामा कति जनसंख्या छन् लगाएतका विषय केहि दिन पछि नै सार्वजनिक गरिने तथ्यांक विभागका निर्देशक ज्ञानेन्द्र बज्राचार्यले कीर्तिपुर सन्देश साप्ताहिकलाई जानकारी दिनु भएको छ।

कीर्तिपुर नगरपालिकाको जनगणनाको पूर्ण जानकारी यसपछिको अंकमा सार्वजनिक गर्ने कीर्तिपुर सन्देश साप्ताहिकले तयारी गरेको छ। कुनै पनि मुलुक र नगरको विकास निर्माणका लागि मात्र नभई मुलुकको राज्य संचालनका लागि समेत महत्वपूर्ण पक्षको रूपमा लिइने जनसंख्या पनि एक हो। जनसंख्याकै आधारमा राजनीतिक दलहरूले आफ्नो योजना बनाउने र त्यसलाई नै आधार मानेर आफ्नो रणनीति तयार गरिन्छ। त्यसै गरि विकास निर्माणका लागि पनि जनसंख्याको ठूलो महत्व रहने भएका कारणले राष्ट्रिय जनगणनालाई धेरै नै महत्व दिएको पाइन्छ।

दोस्रो साधारणसभाको सूचना

यस संस्थाको संचालक समितिको मिति २०६९।७।१८ गतेको निर्णय अनुसार संस्थाको दोस्रो वार्षिक साधारण सभा निम्न स्थान, मिति र समयमा निम्न प्रस्ताव उपर छलफल गर्न बस्ने भएकोले उक्त दिन सम्पूर्ण शेरधनी सदस्यहरूलाई उपस्थितिका लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ।

छलफल गरिने विषयहरू

- १) संचालक समितिका तर्फबाट श्रीअध्यक्षजूबाट आ.व.२०६८।०६९को वार्षिक प्रतिवेदन पेश गर्ने।
- २) लेखा परिक्षकको प्रतिवेदन सहित आ.व.२०६८।०६९को नाफा नोक्सान हिसाब र वासलात अनुमोदनको लागि पेश गर्ने।
- ३) संस्थाको नियमित कारोवार संचालन गर्न समितिले आ.व.२०६८।०६९मा गरेको सम्पूर्ण निर्णयहरूको समर्थन गर्ने।
- ४) कोषाध्यक्षबाट आय व्ययको प्रतिवेदन पेश गर्ने।
- ५) आ.व.२०६९।७।०८को लागि लेखा परिक्षकको नियुक्ति र पारिश्रमिक कटान गर्ने।
- ६) विनियम संशोधन गर्ने।
- ७) सभाको निर्णय पुस्तिकामा हस्ताक्षर गर्ने शेरधनी सदस्य महानुभावहरू र संचालक समितिको तर्फबाट १/१ जना प्रतिनिधि नियुक्ति गर्ने।
- ८) विविध विषय।

कार्यक्रम

मिति: २०६९ मंसिर १६ गते शनिवार

स्थान: कृष्ण क्याटरिड, नयाँबजार -१७

समय: विहान ८ बजे

सचिव

दर्शन बचत तथा ऋण सहाकरी संस्था लि.

कीर्तिपुर- ३, काठमाण्डौँ, फोन : ४३३६७७६

खुल्यो ! खुल्यो !!

कीर्तिपुरमा नयाँ पार्टी प्यालेस

‘कीर्तिपुर पार्टी प्यालेस’को बुकिङ खुल्यो।

साथै कीर्तिपुर सपिङ्ग कम्प्लेक्स संचालन

भैरहेकोले सटरहरू भाडामा वितरण

भैरहेकोछ। सटरहरू सिमित मात्र बाँकी छ।

कीर्तिपुर पार्टी प्यालेस

नयाँबजार, पांगादोवाटो

माइक्रो बस स्टप, कीर्तिपुर

सम्पर्क फोन ९८५१०५३७७५ / ९८५१०४०४७७

कानुनी सल्लाहकार
ज्ञानबहादुर महर्जन
प्रकाशक:
नजरराम महर्जन
सम्पादक
श्रीकृष्ण महर्जन
प्रबन्धक
निरजमान सिंह
काठमाण्डौ जि. प्र. का दर्ता नं. २११ □२०६७□०६८

व्यवस्थापन
भरत महर्जन, सनम श्रेष्ठ
फोटो पत्रकार
नविन जोशी
प्रेस: शर्मीला प्रिन्टर्स, डल्लु, काठमाण्डौ
कार्यालय: निम्बासी टोल: कीर्तिपुर नपा-३
फोन नं.: ४३३३००७,
९८४९४०९०७७
kirtipur_sandesh@live.com

सम्पादकीय

जनगणनाको तथ्यांकलाई कीर्तिपुर नपाले ध्यान दिनुपर्दछ

राष्ट्रिय तथ्यांक विभागले गत सोमवार राष्ट्रिय जनगणना २०६८ सार्वजनिक गरेको छ । सो क्रममा कीर्तिपुर नगर पालिका भित्रको पनि केहि मात्रामा तथ्यांक सार्वजनिक गरेको छ ।

सार्वजनिक गरेको तथ्यांक अनुसार कीर्तिपुर नगरपालिका भित्र आज भन्दा दशवर्ष पहिले २०५८ सालको जनसंख्या अनुसार कीर्तिपुर नगरपालिको जनसंख्या जम्मा ४० हजार ८३५ मात्र थियो । विगतको तुलनामा १० वर्ष भित्रमा कीर्तिपुर नगरपालिकाभित्र ५० प्रतिशतभन्दा बढि जनसंख्या बढेको पाइन्छ । यसरी नगरपालिकामा जनसंख्या बढी हुनुको कारण विभिन्न स्थानवाट बसाई सरी आएका र भाडामा बस्ने ठूलै मात्रामा रहेका कारणले हो भन्न सकिन्छ ।

जुन ढंगबाट जनसंख्या बढि देखिएको छ यो क्रम अवका दिनमा पनि त्यहि मात्रामा हुने अवस्था छ । अब कीर्तिपुर नगरालिकाले नयाँ योजना बनाउदा तिब्र गतिमा जनसंख्या बढदै गएको कुरालाई ध्यान दिनुपर्ने अवस्था छ ।

आज भन्द २५ वर्ष पछि के कतिको संख्यामा जनसंख्या बढि हुने हो भनी अनुमान गरेर नै विकास निर्माणको कार्यालाई अगाडी बढाउनुपर्ने अवस्था छ । विशेष गरि खानेपानीदेखि सडक विस्तार गर्ने कुरामा पनि नगरपालिकाले सो कुराको ध्यान दिनुपर्ने अवस्था छ । अन्यथा जनसंख्या मात्र बढि हुने तर विकास निर्माणका पूर्वाधार पुरानै रहने हो भने भोली गएर अव्यस्थित शहरको रुपमा विकास हुन सक्छ भन्ने कुरामा कीर्तिपुर नगरपालिकाले ध्यान दिनुपर्ने आवश्यकता रहेको कुरामा कसैको पनि दुई मत नहोला ।

न्हूँ र म्ह पूजा

लब लाल प्रधान

औसीको भोली पल्ट सूर्योदय भएको समयमा प्रतिपदा हुँदा सूर्य तुला राशीमा छ भने नेपाल सम्बतको नयाँ वर्ष न्हूँ दँ मनाईन्छ भने त्यही राति म्ह पूजा गरिन्छ । ज्योतिषशास्त्र अनुसार सूर्योदय समयदेखि बिहान, दिउँसो, बेलुका, राति गरी, भोली पल्ट सूर्योदय नभएसम्म एक दिन मानिन्छ । यही सूर्योदय समयदेखि ज्योतिषशास्त्र अनुसार बार, गते महिना र वर्ष फेरिन्छ र ज्योतिषशास्त्रको घडी शुरु हुन्छ । ६० घडीको एक दिन हुन्छ । तर आजकाल वैज्ञानिकहरुले रातिको १२ बजे ९बलतषभचष्मष्वल० मा पृथ्वीको कुनै ठाउँ आईपुग्दा सो ठाउँको दिन, बार फेरिन्छ । त्यसैले अहिले चलाईराखेको र तिको १२बजे दिनको शुरुवात र ज्योतिषशास्त्रको दिनको शुरुवात सूर्योदय समय फरक छ । त्यसैगरी बार पनि फरक छ । अहिले दुबै प्रथा चलिनै राखेको छ र ५ घडी बराबर २ घण्टा हुन्छ । तर जब सूर्य, चन्द्र, पृथ्वी, तिथीको कुरा आउँछ तब ज्योतिषशास्त्रमै आधारित मान्दछ । तर तिथीको शुरुवात बिहान, दिउँसो, बेलुका, राति जुनसुकै बेलाबाट हुने भएकोले तिथीको दिन कसलाई मान्ने ? यदी रातिबाट शुरु भयो भने त्यही दिनको सूर्योदयबाट लिने हो की भोलीपल्टको सूर्योदयबाट लिने हो ? यस्तो शुरुवात ठोस बिन्दुबाट मान्न नसकेलाई खबचष्वदभि लाई कसरी दिन तोक्ने ? ज्योतिषशास्त्रले सूर्योदय समयलाई धेरै महत्व दिएको हुन्छ । नेपालमा हरेक चाड, जन्मदिन, श्राद्ध सबै तिथी बाटै नै तोकिएको गर्दछ । यी सबै हामी पुरा दिन नै मनाउँछौं । त्यसलाई पुरा दिनको आवश्यकता हुन आउँछ । तर दिननै नभएको तिथीलाई कुन तिथीको परिभाषा बाट लिने ? त्यसैले ज्योतिषशास्त्रको व्यवहारिकता, अथवा व्यवहारमा कसरी ल्याउँने भन्दा सूर्योदय समयमा भएको तिथीलाई, दिनभरिको तिथी मानी, सोही तिथी अनुसार चाड, जन्मदिन, श्राद्ध पनि तोकिएको गर्दछ । यो चलि आएको हजारौं वर्ष भई सक्थ्यो, तर अहिले यसलाई बदल्न कोशिस गरि राखेको छ । बिहान काम गर्ने भए बिहानको तिथी, दिउँसो पूजागर्ने भए दिउँसोको तिथी, राति पूजा गर्ने भए रातिको तिथी । तिथीको दिनको परिभाषा ज्योतिषशास्त्रको व्यवहारिकताको विरुद्ध जान लागेको छ ।

नेपाल सम्बतको जयाँ वर्ष न्हूँ दँ ११३३ वर्ष अगाडि म्ह पूजाको दिन शुरु गरेको पुरानो पचाङ्ग कार्यकर्ता भन्दछ । त्यसबेला सूर्योदय बेलाको तिथीलाई नै दिन भरिको तिथीको रुप लिई राखेको थियो । यो शुरुको अवस्थालाई हामीले बिर्सनु हुँदैन । उही कार्यकर्ता त्यसबेलादेखि कयौं वर्ष सम्म न्हूँ दँ र म्ह पूजा एकै दिनमा गर्दै आएको भन्दछ । तर बीचमा एक दुई पटक अगाडिको दिन परेको पनि भन्दछ । सो बेला नेपाल सम्बत कार्यालयहरुमा प्रचलन भएकोले ज्योतिषशास्त्रको व्यवहारिकता ध्यानमा राखेर फेरी एकै दिन पारी आएको थियो ।

अब नेपाल सम्बत प्रचलनमा नभएको पारेर, त्यस्तै २० वर्ष जति अगाडिदेखि लक्ष्मीपूजा सूर्योदय समयको आधारमा नभै राति मात्र औंसी भएको बेला मनाउँन थाल्यो कान्तिपुर,

ललितपुर, भक्तपुरमा कतै बिहानको तिथी मान्ने, कतै रातिको तिथी मान्ने भन्ने धारणा राख्न थाल्यो । अब ५ ६ वर्ष भयो बिहानका लागि बिहानको तिथी, दिउँसो पूजा गर्ने भए दिउँसोको तिथी, राति मनाउँने भए रातिको तिथी राख्ने, राति पूजा गर्ने सबै एक दिन अगाडि मनाउँन थाल्यो । यो नेपाल सम्बतको आधार बिपरित गरेर, नेपाल सम्बत प्रयोगमा नआवस् भनेर, यो प्रथा कुनै थुप बाट प्रेरित भै, बिषेस गरेर पचागं कार्यकर्ताबाट अपनाउँन थाल्यो । हामी तिथीमा मात्र जोड दिने नभई, सो तिथीको मतलब के हो, ज्योतिषशास्त्रको व्यवहारिकताको ख्यालै नगरी, सो आडमा नझडी, सो प्रथानै बदल्न खाज्यो । यो नेपाल सम्बतलाई आघात पुर्‍याउँन गरेको मानिन्छ । ज्योतिषशास्त्रको व्यवहारिकतामा अडेर सूर्योदय समयको तिथीलाई नै चाडबाड तोक्ने तिथी अपनाउँन जरुरी छ । महाभारत, रामायणमा गतेको प्रयोग कहिल्यै भएन, दिनको दुई तिथी गरेको अथवा भएको सुनेन, देखेन पनि । त्यसबेला दिनकोरुप नै तिथी हुँन्थ्यो ।

हरेक सम्बतको कुनै आधार हुन्छ,, त्यो हो दिन, महिना र वर्षको परिभाषा हुन् । यो अनुसार नेपाल सम्बतको आधार यसरी व्याख्या गर्न सकिन्छ । नेपाल सम्बतको दिनको परिभाषा भनेको सूर्योदय समयबाट शुरु हुँने, र सो दिनलाई सूर्योदय समयको तिथीबाट नै नामाकरण अथवा ताकिने चलन छ । जस्तै पञ्चमीको दिन, पुर्णिमाको दिन, दशमीको दिन भन्ने चलन छ । जस्तै कृष्णष्टमी भन्दा त्यस बेलाको प्रथा अनुसार सूर्योदय बेला अष्टमी भएको दिन राति १२बजे कृष्ण जन्मेको सबलाई थाहा छ । अहिलेको नियम अनुसार नवमी लागिसकेको हुन पनि सक्छ । तर अहिले सप्तमीको राति मनाईन्छ । यो आधार भएको मानिदैँन, जहिले पनि कसरी शुरु भएको तिर लाग्नु पर्दछ । त्यस्तै एकै दिनमा चैत दशै र राम नवमी एकै दिन पार्नु कहाँको नियम संगत हो? के राति अष्टमी भएको दिन जन्मेकोले राति अष्टमी भएको बेला मात्र राति जन्म दिन मनाउँने? त्यस्तै बिहानको बिहान, दिउँसोको दिउँसो मात्र जन्म दिन मनाउँने? यस्तो नेपाल सम्बतको आधार बाहिर तिर नलागुं । यो सकल नेपालीहरुले हाम्रो सासंकृति कस्तो थियो र कस्तो हुनु पर्दछ मनमा राखी सच्याउँन बाध्य गरौं ।

नेपाल सम्बतको महिनाको परिभाषा, औंसी भोली पल्ट प्रतिपदा सूर्योदय बेला परेको दिन हरेक महिनाको शुरुवात मान्दछ, र अर्को औंसीमा सो महिना टुगिन्छ ।

त्यस्तै नेपाल सम्बतको वर्षको परिभाषा १२ औंसी पुरा हुनु हो । यो ३५४ दिन लाग्दछ । तर सूर्यले पृथ्वीलाई परिक्रमा गर्छ नभै पृथ्वीले ३६५ दिनमा सूर्यलाई परिक्रम गर्दछ प्रमाणित भए पछि, यो सोलार ब्यालेण्डर सित मिलाउँन, हरेक तनि वर्षमा एक अर्को महिना थप हुन्छ, त्यो हो अनला महिना अथवा पुरुषोत्तम महिना भन्दछ । अब नेपाल सम्बत राष्टीय सम्बत घोषणा भई सक्थ्यो, यसको आधारमा फर्कन, सूर्योदय समयको तिथी बाट हरेक चाड ताक्ने गर्नु पर्दछ । दिनको दुई तिथी नअपनाउँ भन्ने धारणा अधि सार्न चाहन्छु ।

कीर्तिपुर दीखु विकास समिति कार्यविधि पारित

कीर्तिपुर, कीर्तिपुर स्थित वडा नम्बर १ देखि ६ र १७ का ४५ वटा गुठीहरुको समूह भेला भई परापूर्वकाल देखि हिन्दु र बौद्धमार्गीहरुको मरानोपरान्त अन्त्यस्थि गर्ने स्थलका रुपमा प्रयोग हुँदै आइरहेको दीखु क्षेत्रको संरक्षण, विकास तथा प्रवर्द्धन गर्ने सम्बन्धमा एक अधिकार सम्पन्न समिति गठन गर्ने छलफल कृष्णक्याटरिगमा कार्यदलका संयोजक विर बहादुर महर्जनको सभापतित्वमा यही ४ गते मंसिर २०६९ विहान ८ बजे सम्पन्न भएको थियो ।

यस बैठकमा कार्यदलले अधिकार सम्पन्न एकिकृत दीखु क्षेत्र विकास समितिको कार्यक्षेत्र, अधिकार, कार्य, जिम्मेवारी, समितिको गठन प्रकृया तथा पदाधिकारीहरुको भूमिका र जिम्मेवारी, स्वरुप तथा सोमा गुठीहरुको प्रतिनिधित्व र निर्वाचन प्रकृयाबारे कार्यविधि

प्रस्तुत गरी छलफल गरेको थियो । यसमा कार्यदलका संयोजक विर बहादुर महर्जन र कोषाध्यक्ष आकर्षण प्रधानले कार्यविधिमा व्यवस्था भएका सम्बन्धमा व्याख्या गर्नु भयो ।

प्रस्तुत कार्यविधिका सम्बन्धमा गुठीका प्रतिनिधिहरु प्रयागमान प्रधान, डा. तुयु बहादुर महर्जन, पूर्व मेयर ध्रुव महर्जन, रविन्द्र बहादुर प्रधान, जुजुकाजी मानन्धर लगायत अन्य प्रतिनिधिहरुले आ आफ्नो राय प्रदान गरेको थियो । सबै प्रतिनिधिहरुको राय र सुझाव प्राप्त पछि कार्यदलका संयोजक विर बहादुर महर्जनले प्राप्त सुझावहरुलाई समेत कार्यविधिलाई परिमार्जन सहित कार्यान्वयन गर्ने सम्बन्धमा प्रस्ताव गर्नुभयो र यसलाई उपस्थिति सबै गुठीका प्रतिनिधिहरुले प्रस्तावित कार्यविधिलाई सर्वसम्मतीबाट स्वीकृत प्रदान गर्नु भयो ।

सबै गुठीहरुलाई विधिवत सदस्यता प्रदान गर्ने कार्य समाप्ती पश्चात समितिको निर्वाचन गर्ने निर्णय पनि भेलाको गरेको थियो । यसका लागि कार्यदलले तत्कालै कार्य अगाडी बढाउने छ । कार्यविधिमा व्यवस्था भएका मुख्य पक्षहरु यस प्रकार रहेको छ :

- १) स्वरुप : साधारण सभा र साधारण सभाबाट निर्वाचित कार्यसमिति: अध्यक्ष, उपाध्यक्ष, सचिव, कोषाध्यक्ष र सदस्यहरु
- २) आवद्धता शुल्क: रु. ५००।०० प्रति गुठी प्रति वर्ष
- ३) कार्याविधि: २ वर्ष
- ४) प्रतिनिधि: २५ भन्दा कम भएको गुठीबाट १ जना , २५ देखि ५० सम्म भएको गुठीबाट २ जना र सो भन्दा माथि ३ जना प्रतिनिधिरहने ।
- ५) समितिको नाम: कीर्तिपुर दीखु विकास समिति

१. विषय प्रवेश

नेपाली समाज बहुजातीय, बहुभाषिक, बहुसांस्कृतिक, बहुधार्मिक र भौगोलिक विविधताले युक्त समाज हो। यी विविध जातजाति, जनजाति र भाषा भाषीहरूको एकता नेपालको राष्ट्रिय एकता हो। तर वि.सं. १८२५ (सन् १७६८) को गोर्खा राज्य विस्तारको प्रकृया अगाडी वढदै जाँदा मुलुकको विविधतालाई राज्यले उपेक्षा र दमन गर्ने प्रकृयाको थालनी भयो। राणा शासन कालमा आइपुग्दा यसले कानुनी रूप प्राप्त गर्‍यो। नेपाली समाज विविधतायुक्त भएतापनि राज्य भने एकल जातीय, एकल भाषिक, एकल धार्मिक र एकल संस्कृतिक बन्यो। यस्तो मनस्थिति राजा, राणा हुँदै वर्तमान प्रमुख दलहरूको नेतृत्वमा समेत विद्यमान छ। यसले नेपालमा जातीय असमानता मात्र होइन अस्तित्वको संकट पनि खडा गर्‍यो। त्यसैले २०६२/६३ सालको शान्तिपूर्ण जनक्रान्ति पश्चात त्यसको मुक्तिको आधारको रूपमा अधिकार र पहिचान सहितको संघीयता मागलाई नेपाल सम्पूर्ण उत्पीडित समुदायले उठाए। उत्पीडित समुदायका जनताका यी मागहरूलाई ऐतिहासिक संविधानसभा मार्फत संस्थागत गर्नु पर्‍यो। तर नेपालका प्रमुख दलहरू खासगरी नेपाली कांग्रेस र नेकपा (एमाले) ले उत्पीडित जनताका आकाङ्क्षालाई दमन गर्न संविधान नल्याउने तहसम्म पुगेर संविधानसभाको विघटन गर्ने वाटो रोजे भने एकिकृत नेकपा (माओवादी) ढुलमुलाहत भए। मधेसकेन्द्री दलहरू पनि कतिपय अवस्थामा आफ्नो अडानमा दहौं गरी उभिन सकेनन्। यसमा ती दलहरूले आफ्नो असफलता स्वीकार गरेर आत्मालोचना गर्न तथा नेपाली जनतासामु माफी माग्न अग्रसर हुनु पर्ने हो। तर तिनीहरूमा आत्मालोचना होइन त्यसको ठिक विपरित तिनीहरू ठूलो विजय हासिल गरेको ठानेर नेपाली जनतासामु छाति फुकाएर हिंडी रहेका छन्। तसर्थ नेपाली जनताको परिवर्तनको आवश्यकतालाई यी परम्परावादी? अलोकतान्त्रिक तथा यथास्थितिवादी दलहरूले सम्बोधन गर्न नसक्ने कुरालाई हृदयगमन गरी हामी अहिले नयाँ शक्ति निर्माणको महान् अभियानमा जुटि रहेका छौं।

आदरणीय जन समुदायहरू,

संघीय समाजवादी पार्टी, नेपालको घोषणापत्र

नेपालमा पटक(पटक र) राजनीतिक परिवर्तनहरू भए। प्रत्येक परिवर्तनको बेला नेपालीको जनताले अग्रिम मोर्चामा रहेर आफ्नो भूमिका निर्वाह गरेका छन्। तर जनताको अगुवाको रूपमा र हका राजनीतिक दलहरूले त्यसलाई संस्थागत गर्न सकेनन्। २००७ सालमा राणा शासन विरुद्धको सशस्त्र संघर्षमा ठूलो शक्तिको साथ जनताहरू सडकमा उत्रे। त्यसबेलाका तत्कालीन राजनीतिक दलहरू त्यसलाई संस्थागत गर्न सकेनन्। २००७ सालमा राणाशासन विरुद्धको सशस्त्र संघर्षमा ठूलो शक्तिको साथ जनताहरू सडकमा उत्रे। त्यसबेलाका तत्कालीन राजनीतिक दलहरू र भूतपूर्व सैनिकहरूको वीरतापूर्ण लडाँइले सशस्त्र संघर्षलाई निर्णायक अवस्थामा पुऱ्याएको थियो, जसको कारण तत्कालीन राणा शासकहरू नेपालमा संविधानसभाको निर्वाचन गरिउने घोषणा गर्न बाध्य भए। तर त्यो घोषणा कार्यान्वयन भएन। २०१४ साल माघ १९ गते संविधानसभाको चुनावको सट्टा संसदको निर्वाचन गराउने शाही घोषणा भयो। नेपाली जनताले संविधानसभा निर्वाचनको लागि अनवरत संघर्ष जारी नै राखे। ६ दशक लामो जनसङ्घर्ष र असङ्ख्या बलिदानबाट नेपाली जनताले २०६३ साल वैशाख ११ गते विजय हाँसिल गरे। जनताको अधिकार जनताकै हातमा आयो। यसपटक संविधानसभाको निर्वाचन त भयो, तर संविधानसभालाई संविधान दिन नसक्ने अवस्था पुऱ्याइयो। शान्ति र समृद्धिका लागि संविधानसभाबाटै संविधान प्राप्त गर्ने सम्पूर्ण नेपाली जनताको चाहनामाथि २०६९ जेठ १४ गते पुनः बज्रपात भयो। नेपालका प्रमुख राजनीतिक दलहरूमा राज्य पुनः संरचनाका सन्दर्भमा रहेको सर्किण विचार प्रवृत्तिका कारण प्राप्त संविधानसभा आफ्नो घोषित लक्ष्य पूरा नगरी भड्का हुन पुग्यो। यो नेपाली इतिहासको अत्यन्त दुःखद एवं गंभीर घटना हो। यसका मुख्य कारणहरू भनेको प्रमुख राजनीतिक दलहरूमा यथास्थितिवादी चिन्तन हावी हुनु, जनताको अग्रगामी परिवर्तनको चाहनालाई आत्मसात गर्न नसक्नु, पहिचान सहितको

संघीयता र संघीयता सहितको संविधान बनाउने नेपाली जनताको चाहनालाई इन्कार गर्नु, षडयन्त्रमुलक ढंगले अखण्ड विकास क्षेत्र र अखण्ड जिल्लाको नाममा संघीयता विरोधी प्रतिगामीहरूलाई प्रोत्साहित गर्नु, पार्टी नेतृत्वमा उच्च जातीय अहंकारवाद हावी हुनु र साँव भौमसत्ता सम्पन्न संविधानसभालाई निर्णय गर्ने अधिकारबाट वञ्चित गर्नु नै हो। यसबाट स्पष्ट हुन्छ गत संविधानसभाको निर्वाचनमा प्रमुख राजनीतिक दलहरूको रूपमा स्थापित नेपालका र राजनीतिक दलहरू देशको र राजनीतिक संकटलाई समाधान गर्न तथा जनतामा अन्तरनिहित सार्वभौमसत्ता प्रयोग गरी संविधानसभाको माध्यमबाट संविधान बनाउन असफल रह्यो। त्यसैकारण परिवर्तनका वाहक नेपाली जनताको इच्छा र आकाङ्क्षालाई साकार रूप दिन नेपालमा अब नयाँ वैकल्पिक र राजनीतिक शक्तिको आवश्यकता भएको महसुस गरी हामीले संघीय समाजवादी पार्टी स्थापना गरेका छौं। हामीले केवल पार्टीको लागि पार्टी स्थापना गर्न खोजेका होइनौं। वर्तमान र राजनीतिक नेतृत्व देशको र राजनीतिक समस्या हल गर्न असक्षम र असफल प्रमाणित भएकोले देशको राष्ट्रिय आवश्यकतालाई पुरा गर्न हामीले नयाँ शक्ति निर्माण गरेका हौं।

२. नयाँ शक्तिको आवश्यकता किन ?

संक्षेपमा नयाँ शक्ति आवश्यकता हुनुका कारणहरू निम्नानुसार छन्:

१. नेपाली समाज बहुलतायुक्त समाज हो। यहाँ विभिन्न मानव समुदायहरू खास खास स्थानहरूमा सघन रूपमा बसोवास गरिरहेका छन्। इतिहासमा तिनीहरूका साना ठूला जनपदीय राज्यहरू संघन रूपमा बसोवास गरिरहेका छन्। इतिहासमा तिनीहरूका साना ठूला जनपदीय राज्यहरू थिए जुन राष्ट्रिय राज्यको रूपमा विकसित हुने क्रममा थिए। तर वि.सं. १८२५ को राज्य विस्तार पछि तिनीहरूबीच साभेदारीको सट्टा नेपालमा तिनीहरूको अस्तित्व नामेट गर्ने र तिनीहरूलाई जर्बजस्ति विलयीकरण गरी एकल राष्ट्रिय राज्य बनाउने कार्य भयो। अल्पसंख्यक, लोपोन्मुख तथा

सीमान्तकृत समुदायलाई वहिष्करणमा पारिए। गत क्रान्तिको पूरकको रूपमा भएको मधेस आन्दोलन र थरुहट लगायत आदिवासी जनजातिहरूको आन्दोलनले नेपाललाई केन्द्रीकृत र एकात्मक ढाँचाबाट जातीय, भाषिक, साँस्कृतिक र क्षेत्रीय स्वायत्ततामा आधारित पहिचान सहितको संघीय राज्यमा परिणत गर्ने तथा संयुक्त राष्ट्रसंघको नीति अनुरूप आत्म निर्णयको अधिकार अन्तराष्ट्रिय श्रम संगठन महासन्धी १६९ लागू गर्ने प्रतिवद्धता व्यक्त भयो। यसले नेपाललाई अनिवार्य रूपमा बहुल राष्ट्रिय राज्यमा रूपान्तरित गर्ने छ। नेपाली जनताको परिवर्तनको यो आकाङ्क्षालाई सम्बोधन गर्न नयाँ शक्तिको आवश्यकता रहेको छ।

२. नेपाली समाज भोक, रोग, गरिबी, आर्थिक असमानता र वर्गीय विभेदले पिरोलिएको छ। यसबाट जनतालाई मुक्त गर्ने एक मात्र वाटो समाजवाद। २०६२/६३ सालमा भएको शान्तिपूर्ण जनक्रान्तिले नेपालमा लामो समयदेखि सामन्तवादको प्रतिकको रूपमा रहेको र राजतन्त्रलाई उखेलेर फालि दिएको छ। विश्वमै किर्तिमानी जनक्रान्तिको रूपमा चर्चित उक्त क्रान्तिले नेपालमा राजतन्त्र र जनताबीचको संघर्षमा जनताको विजयको शंखघोष गरेको छ। देशको सामाजिक, आर्थिक व्यवस्था रहेको पूँजीवादको वदो प्रभावलाई राजतन्त्रको अन्त्यले अझ फरकिलो बनाई दिएको छ र मुलुक अहिले पूँजीवादी युगमा प्रवेश गरेको छ। तर पूँजीवादी व्यवस्थाले पनि देशमा विद्यमान आर्थिक असमानता र वर्गीय विभेदलाई समाप्त गर्न सक्दैन। त्यसैले देशमा समाजवादको स्थापना गर्न नयाँ शक्तिको आवश्यकता छ।

३. नेपालको राष्ट्रियता यहाँका हजारौं वीर सपूतहरूको बलिदानीपूर्ण संघर्षले सिर्जिएको छ। तर यहाँको राजनीतिक शक्तिहरूले यसलाई सत्ता स्वार्थका लागि सौदावाजीको विषय बनाउँदै आएको छ। वास्तवमा यहाँको राष्ट्रियतालाई बलियो बनाउनको लागि दुई महत्वपूर्ण पक्षहरू छन्। पहिलो, यहाँका आदिवासी

जनजाति, खस समुदाय, मधेसी, दलित तथा मुस्लिम लगायत सबै जातजाति, जनजाति तथा भाषाभाषीहरूको एकता र दोस्रो बाह्य हस्तक्षेपबाट मुक्ति। यी दुइवटा पक्षहरूलाई एकसाथ अगाडी वढाउन सके मात्र नेपालको राष्ट्रियता सबल हुन्छ। अतः नेपालको राष्ट्रियतालाई सौदावाजी गर्ने राजनीतिक शक्तिहरूलाई खवरदारी गर्न पनि नेपालमा नयाँ शक्ति निर्माणको आवश्यकता छ।

४. लोकतन्त्रको उच्चतम रूप गणतन्त्र हो। लोकतन्त्रमा नै जनताको स्वतन्त्रता, समानता र मातृत्वको उच्चतम अभ्यास हुन्छ। तर नेपालमा गणतन्त्र संस्थागत विकास हुन सकेको छैन। अहिले पनि पुर्नउत्थानवादी शक्तिहरू नेपालमा पुनः राजतन्त्र फर्काउने प्रयासमा लागी रहेका छन्। समय सममा २०४७ सालको संविधानको पुनः स्थापनाको चर्चा परिचर्चा हुनुले पनि यसको संकेत गरेको छ। अतः नेपालमा गणतन्त्रात्मक राज्य व्यवस्था र शासन प्रणालीलाई संस्थागत गरी लोकतन्त्रलाई उच्चतम विकास गर्नका लागि पनि नयाँ शासन प्रणालीलाई नयाँ शक्तिको आवश्यकता रहेको छ।

५. नेपालमा बहुमतको सरकार र अल्पमतको विपक्षको परम्परागत लोकतन्त्रको मान्यता असफल भएको छ। नेपालमा बहुमत स्वेच्छाचारी र प्रतिपक्ष ध्वसात्मक हुने गरेको छ। त्यसले नेपाल जस्तो बहुलतायुक्त मुलुकमा लोकतन्त्रको स्वरूप समावेशी हुन जरुरी छ भन्ने कुरा स्पष्ट छ। त्यसैले नेपाल जस्तो बहुलतायुक्त मुलुकमा लोकतन्त्रको स्वरूप समावेशी हुन जरुरी छ भन्ने कुरा स्पष्ट छ। त्यसैले नेपाललाई समावेशी लोकतन्त्रको दिशामा लानको लागि संविधानमै स्पष्ट संयन्त्रहरूको व्यवस्था गर्न जरुरी छ। नेपालमा समानुपातिक निर्वाचन प्रणालीको प्रयोग, त्यसको आधारमा दलगत तथा समुदायगत प्रतिनिधित्व र समावेशी लोकतन्त्रको प्रारूपलाई व्यवहारमा उतार्न सकेमा मात्र मुलुकले स्थायीत्व प्राप्त गर्न सक्दछ। यसको लागि इमान्दार प्रयत्न अगाडी वढाउन पनि नेपालमा नयाँ शक्ति आवश्यकता भएको छ।

६. लोकतन्त्रको एउटा महत्वपूर्ण मान्यता धर्मनिरपेक्षता हो। प्रत्येक नागरिकलाई धर्म मान्ने वा नमान्ने स्वतन्त्रता हुनु पर्दछ। राज्यले कुनै एक धर्मलाई राज्य धर्म मान्ने गल्ती गर्नु हुँदैन। राज्य धर्म निरपेक्ष हुनु पर्दछ। त्यसरी नै राज्यको भाषा नीति पनि बहुभाषिक हुनु पर्दछ। देशका सम्पूर्ण नागरिकहरूले देश भित्रका कुनै दुई भाषा तथा अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रमा प्रतिस्पर्धात्मक क्षमता वृद्धिका लागि थप एक अन्तर्राष्ट्रिय भाषा समेत गरी सामान्यत तीन भाषा सिक्ने व्यवस्था गरिनु पर्दछ। मातृ भाषामा शिक्षाको ग्यारेण्टी गरिनु पर्दछ। संघीय सरकारले देशमा सांस्कृतिक रूपमा रहेको विविधतालाई अभिव्यक्त हुन दिनु पर्दछ। यसले देश भित्रका सबै नागरिकहरू बराबर हुन भन्ने भावना जागृत गराउँछ। यसको लागि पनि नेपालमा नयाँ शक्ति निर्माणको आवश्यकता छ।

७. नेपालमा लामो समयदेखि सबै जाति, भाषा, धर्म र संस्कृतिका जनता एक आपसमा सह अस्तित्वमा रहेका छन्। यहाँको राष्ट्रिय एकताको आधार नै सबै जातिको सह अस्तित्व र सामाजिक सद्भाव हो। तर नेपालका राजनीतिक दलहरूमा नेपालको सामाजिक संरचना प्रतिविम्बित हुन सकेन। यहाँको प्रमुख भनिएका दलहरूमै एकल जातीय नेतृत्व र वर्चस्व समेत रहन गयो। त्यसैले ती दलहरू सामान्ति र जय विस्तारकै बेलादेखि एकल जातीय राज्यको ढाँचामा बनेको यहाँको राज्य संरचनालाई पुर्नसंरचना गर्ने काममा बाधक बने। हामीले पहिचान सहितको संघीयता भन्नुको अर्थ जातीय राज्य होइन जातीय साभेदारी चाहेका हौं। वर्तमान राजनीतिक दलहरू यस काममा असफल भएका हुँदा राष्ट्रिय एकता, सबै जातिको सह अस्तित्व र सामाजिक सद्भावको अभिवृद्धिको लागि पनि नयाँ शक्ति आवश्यक भएको छ।

८. नेपालमा समय समयमा शसस्त्र विद्रोहहरू भएका छन्। २००७ साल, २०२८ साल तथा २०५२ सालको १० वर्षे शसस्त्र विद्रोह यसका उदाहरणहरू हुन। बाँकी ५ पेजेमा.....

कीर्तिपुरका हरेक विषय, तपाईंको विज्ञापन, सुचना, सन्देश घर घरमा पुऱ्याउने हाम्रो अभियानमा सहभागी बनौं

हरेक अंक विशेष अंक

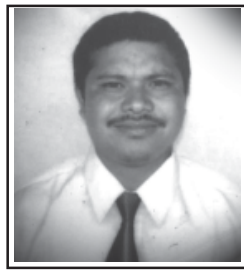

फोन ४३३३००७,
९८४९४०९०७७

kirtipur_sandesh@live.com

कीर्तिपुर सन्देश साप्ताहिक

“सहिद स्मारक ‘ए’ डिभिजन प्रारम्भ”

नवीन महर्जन

५८ वर्षको इतिहास बोकेको नेपालको सबभन्दा ठूलो पुरस्कार रहेको सहिद स्मारक ए डिभिजन लिग २०६९ गत मंसिर ५ गते मंगलवारदेखि प्रारम्भ भएको छ।

यस प्रतियोगिताको कुल पुरस्कार रा डेढ करोड रहेको छ। ‘ए’ डिभिजन अर्न्तगतका १६ क्लब विच तीन महिना यो प्रतियोगिता सञ्चालन हुनेछ। जसबाट उत्कृष्ट ८ टिमले क्रमशः ७५ लाख, ३५ लाख, १५ लाख, ७ लाख, त्यसैगरी पाँचौ र छैटौँले १ लाखको पुरस्कार व्यवस्था गरिएको छ।

साथै उत्कृष्ट गोलकीपर, रक्षक, मिडफिल्डर, फरवार्ड, प्रशिक्षकले मोटर साइकल पाउने

छ भने तयारीको लागि सम्पूर्ण १६ ओटौँ टिमलाई ३ लाख प्रदान गरिएको थियो।

यो सहिद स्मारक ‘ए’ डिभिजन लिग वि.सं. २०११ सालदेखि प्रारम्भ भएको थियो भने उक्त पहिलो संस्करणमा महावी क्लब प्रम भएको थियो। गत २०६६-६७, २०६८ मा नेपाल पुलिसले आफ्नो वर्चस्व कायम गरेको छ। यस सहिद स्मारक ‘ए’ डिभिजन लिग प्रतियोगितामा आफ्नो उत्कृष्ट प्रदर्शनको लागि क्लबहरूले स्वदेशी ८ विदेशी खेलाडीहरूको अनुबन्धन प्रक्रियामा तीव्र बनाइएको छ।

यस प्रतियोगिताको नीयम अनुसार सम्पूर्ण १६ वटै क्लब विच एक अर्का विरुद्ध खेलेपछि पुछारका तीन क्लब रेलिगेसनमा पर्ने छन् भने बाँकी ५ टिम ‘ए’ डिभिजनमा यथावत रहनेछन्। बाँकी ८ टिम सुपर एटको लागि पूर्ण दोस्रो चरणमा राउन्डरोविन पद्धति अनुसार खेल हुन्छ र त्यसैको आधारमा विजेता,

उपविजेता सहित क्रमशः आठौँ स्थानको निर्णय गरिन्छ। लिग प्रतियोगिता यस्तै हुन्छ भन्न कठिन छ, जुन टिमले पछि सम्म आफ्नो खेलाडी फिट गर्न सकिन्छ। साथै शारीरिक र मानसिक रूपमा फिट बनाउन सकिन्छ त्यसैले सम्भावना बढी हुन्छ।

अहिले यस ‘ए’ डिभिजन लिगमा समावेश १६ टिम यस प्रकारमा छन् : नेपाल पुलिस क्लब, मनाङ मस्याङ्दी क्लब, जावलाखेल युथ क्लब, श्री स्टार क्लब, हिमालयन शेपा, आसीटी, एनआरटी, आर्मी क्लब, फ्रेन्ड्स क्लब, बौद्ध क्लब, बांसवारी क्लब, एपीएफ, सरस्वती क्लब, मच्छिन्द्र क्लब, संकटा क्लब र मध्यपुर थिमी क्लब। लिगको शुरुमा नै अकल्पनीय नतिजा निस्किसकेकोले लिग खेलका थप रौनक छाएको छ। सरस्वती क्लबले आफ्नो पहिलो खेलमा राष्ट्रिय टिमले भरिएको खेलाडि भएको श्री स्टार क्लबलाई स्तब्ध पारेको थियो। हुनत लिगको

प्रदर्शनलाई मध्यनजर गर्दा नेपाल पुलिस क्लब, मनाङ मस्याङ्दी क्लब, थ्री स्टार क्लब, आर्मी क्लब पहिलो स्तरका खेलाडी भएको राम्रो टिम हो।

तर नयाँ जोस बोकेका युवा खेलाडी भएका जाउलाखेल, बासवारी, मध्यपुर युथ, एपीएफ, बौद्ध, सरस्वती, र महेन्द्र क्लबले पनि ए डिभिजनमा टिक्न बलियो टक्कार दिने खेल खेल्नेमा दुई मत छैन।

आरसिटि, एनआरटि, हिमालयन शेपा, आफ्नो बेग्लै पहिचान भएका टिमहरू हुन। तसर्थ यो सहिद स्मारक ए डिभिजन लिग विशेष किसिमले आकर्षक हुनेछ।

विभिन्न क्लबमा विदेशी खेलाडीहरूको पनि अनुबन्ध भएकोले खेलको नटिजामा यीनीहरूको प्रमुख भूमिका रहनेछ। हालसम्म मनाङ मस्याङ्दी क्लबले यो सहिद स्मारक ए डिभिजन लिग सर्वाधिका ६ पटक सम्म जित्न सफल भइसकेको छ।

नेपालभाषा बोल्न जान्ने पाठकहरूलाई नेपालभाषा लेख्न अप्ठ्यो मानिरहेकोले व्याकरण सम्बन्धि ज्ञान हासिल गर्न चाहेकोले डा. तुयुवहादुर महर्जनद्वारा लिखित स्वाध्यायन नेपालभाषा पुस्तकबाट साभार गरी यहाँ प्रस्तुत गरिएको छ - संपादक

२ नाम

२.३ विभक्ति

मान्यजन तथा आफन्तहरूलाई बहुवचनमा -पित राखिन्छ, जस्तै-

दाजुम्ह किजापित ध्यवा बिल। दाजुले भाइहरूलाई पैसो दियो।

गुरुजुं चःपित पुजा बिल। गुरुजुले देवताहरूलाई पूजा दियो।

जनतां जुजुपित हनातल। जनताले राजाहरूलाई मानिराखे।

(ग) कसैसँग केही लिएको अथवा कसैसँग केही भएको अर्थमा प्रयोग गर्दा एकवचनमा -याके हुन्छ।

साहुयाके ध्यवा दु। साहुसँग पैसो छ।

उकिं साहुयाके चन्दा का। त्यसैले साहुसँग चन्दा लेऊ।

डाक्टरयाके कैचि दु। डाक्टरसँग कैची छ।

अयसां डाक्टरयाके धर्म नं दु। तैपनि डाक्टरसँग धर्म पनि छ।

अयसां डाक्टरयाके छःयाथाय वनेगु ई मदु। तैपनि डाक्टरसँग देवताकहाँ जाने समय छैन।

डाक्टरतयके मानवता दु। डाक्टरहरूसँग मानवता छ।

(घ) कसैबाट अथवा कतैबाट केही काम हुनु अर्थमा प्रयोग हुँदा शिरविन्दु लाग्छ, जस्तै-

राम नकतिनि यलं वल। राम भरखरै पाटनबाट आयो।

सीता म्हिगः अमेरिकां वल। सीता हिजो अमेरिकाबाट आइन्।

मचां भ्यालं वस्वल। बच्चोले भ्यालबाट हेर्‍यो।

उकिं व मचा भ्यालं कुतुंवल। त्यसैले त्यो बच्चो भ्यालबाट खस्यो।

माकः सिमां कुतुंवल। बांदर रूखबाट खस्यो।

ज्यामिं कपालं चःति हायकल। ज्यामीले निधारबाट पसिना झर्‍यो।

यति मात्र नभई कसैकहाँबाट अर्थ लगाउनु पर्दा -थासं लगाउनुपर्ने हुन्छ, जस्तै-

किजा पाजुपिंथासं वल। भाइ मामाकहाँबाट आयो।

(ङ) केही अथवा कुनै स्थानमा कुनै वस्तु रहेको अर्थमा हलन्त -य प्रयोग हुन्छ, जस्तै-

वया मिखाय पिचः दु। उसको आँखामा चिप्रा छ।

साहुया म्हिचाय ध्यवा दु। साहुको खल्लीमा पैसा छ।

गरिबया मनय दचः दु। गरीबको मनमा इश्वर छ।

हाकिमया टेबुलय तपुलि दु। हाकिमको टेबुलमा टोपी छ।

अयन हाकिम अफिसय मदु। तर पनि हाकिम अफिसमा छैन।

(च) कुनै कुरोको अथवा कुनै वस्तुको मालिक भन्ने अर्थमा

-यागु र -याम्ह लाग्छ। निर्जीवसँग सम्बन्ध हुँदा -यागु र सजीवसँग सम्बन्ध हुँदा -याम्ह हुन्छ, तर

ज्यादा प्रयोगले गर्दा -या मात्र पनि प्रयोग भएको छ। यो एकवचनको उदाहरण हो, जस्तै-

रविन्सनया छँ अमेरिकाय खः। रविन्सनको घर अमेरिकामा हो।

रविन्द्रया छँ नेपालय खः। रवीन्द्रको घर नेपालमा हो।

रामया काय छँय दु। रामको छोरो घरमा छ।

सीताया म्हुयाय पिने दु। सीताकी छोरी बाहिर छिन्।

‘भितुना भी हा वनेनु

भीगु अधिकार का वनेनु’ - रामेश मान महर्जन

भितुना दु भितुना

छिकपिं सकलसितं भितुना

ने. सं. ११३३ या लसताय

सकलें भी छथाय मुना

भितुना हा वनेनु

दँय छकः वइगु भीगु संम्बत्

नेपाल संम्बत् राष्ट्रिय संम्बत्

लसकुस भीसं यावनेनु

बसलाया काःवनेनु

भितुना वनेनु

नु नु पासापिं भी सकलें

थसं स्यूगु खँ कं वनेनु

न्हूदँया लसताय सकलें मुना

मस्यूगु खँ न्य वनेनु

भितुना वनेनु

स्वां सिन्हः ताय ह्वलाः

सुकुन्दा ज्वना मत ब्यूवनेनु

क्वखा कोखाना बाजं थाना

न्हयाइपसुक म्ये हाला प्याखं हूवनेनु

भितुना वनेनु

द्वारवाः त्वारवाः तिप्वाः च्याकाः

ग्वहालिमिपिन्त सगं ब्यूवनेनु

नेपाल संम्बत् तःजिक हनेनु

फयां फक्क ग्वहालि यावनेनु

भितुना वनेनु

जाति भाषा धर्म भीगु

भेड मदु थन छुं हे

भीगु लिपि, कला, संस्कृति

नेवाः जातिया मुटुहे खः

भितुना वनेनु

जाति म्वासा भाषा म्वाइ

वैतहे गनतन्त्र धाइ

नेपाःमिया दक्व भाषा म्वाकेत

दक्व भाषामी छप्पं जुइनु

भितुना वनेनु

जाति दयां छुयाय भाषा मदुसा

भाषा दयां छुयाय जाति हे मदुसा

जाति भाष धैगु हे नेपाः मांया तिसा

ऐ जुया व भीगु अधिकार भीसं काःवनेनु

भितुना वनेनु

चार जाति व छतीर वर्ण

दक्व भाषा व भीगु पहिचान खः

नेपाःमि भीपिं सकलें मुना

विश्वय भीगु नां तयगु स्व

भितुना वनेनु

सगरमाथा थ्व भीगु देय्

सुनां ख्याना ग्याय मज्यू

थःथः भी ल्वाय मज्यू

गबलें भीपिं बाय् मज्यू

भितुना वनेनु

संघीयताया लागि छप्पं जुया

सकलें भीपिं हावनेनु

जनजाति भी आदिवासी मुना

भीगु अधिकार कावनेनु

भितुना वनेनु

संघीय समाजवादी पार्टीको घोषणा पत्र

तर नेपालको परिवर्तनका सबै घटनाहरूमा शान्तिपूर्ण जन आन्दोलनको बाटो नै बलशाली रहे। त्यसको बावजुद नेपालमा अहिले पनि शसस्त्र समूहहरू अस्तित्वमा छन्। हामीले मुलुकमा दिगो शान्ति स्थापना गर्न त्यसका सम्पूर्ण आधारहरूलाई समाप्त गर्न जरुरी छ। मानिसको मानिसलाई गर्ने शोषणका सम्पूर्ण आधारहरूलाई अन्त्य नगरी दिगो शान्ति स्थापना हुन सक्दैन। त्यसैले शान्तिपूर्ण जनआन्दोलनको बाटो नै नेपालमा परिवर्तनको मूल बाटो हो भन्ने मान्यतालाई स्थापित गर्न पनि नयाँ शक्तिको आवश्यकता रहेको छ।

९. मुलुकलाई सामाजिक न्याय, सुशासन र आर्थिक समृद्धिको दिशामा लैजानको लागि २०६२/६३ सालको शान्तिपूर्ण जनक्रान्तिको भावना अनुरूप सामाजिक आर्थिक रूपान्तरण गर्न जरुरी छ। त्यसको लागि देशको उत्पादकत्व वृद्धि हुनु पर्दछ। तर नेपालमा आर्थिक क्षेत्रमा पनि राज्यले सामुदायिक बहिष्करणको निती लिन पुगे। नेपालको स्रोत साधनहरूलाई खास(खास समुदायको हातमा केन्द्रीत गर्ने प्रयत्न भयो। मानिसको जन्मसिद्ध खाने, लाउने, बस्ने, शिक्षा, स्वास्थ्य, रोजगारी जस्ता सम्पूर्ण मौलिक हकहरू प्रदान गर्न सक्ने राज्य व्यवस्थाको स्थापनाले मात्र जनताको समृद्धि सम्भव हुन्छ। अहिलेका र राजनीतिक दलहरूमा मुलुकलाई एकाइसौं शताब्दीको समृद्ध समाजवादी मुलुक बनाउने क्षमता र इच्छाशक्ति कमजोर रहेको छ। त्यसैले नेपाली जनताको सामाजिक न्याय, सुशासन र आर्थिक समृद्धि आकांक्षालाई पूरा गर्न पनि नयाँ शक्तिको आवश्यकता रहेको छ।

१०. जनताको सार्वभौमिकता स्थापित गर्नको लागि जनताले आफ्नो निम्ति आफ्नै संविधान बनाउने मान्यता नै सबैभन्दा लोकतान्त्रिक मान्यता हो। तर जनताको यो आकांक्षा प्रमुख दलहरूको राष्ट्र र जनता प्रतिको विश्वासघातको कारण सफल हुन सकेन। जनताको ६ दशक लामो संघर्षबाट प्राप्त यो उपलब्धिलाई गुम्न नदिनको लागि जितिसुके कष्टसाध्य संघर्ष गर्न पनि हामी तयार हुनु पर्दछ। नेपालमा यथास्थितिवादी शक्तिहरू २००७ सालमा जस्तै यो अधिकार खोस्न पुनः संसदीय निर्वाचनको छलकपटपूर्ण प्रयासमा लागेका छन्। यसलाई नेपाली कांग्रेस र नेकपा (एमाले) ले पनि टेवा दिइरहेको छ। अतः नेपाली समाज परिवर्तनको यस घडीमा यथास्थितिवादी शक्ति र परिवर्तनकारी शक्तिबीच भइ रहेको संघर्षलाई निर्णायक विन्दुमा पुर्‍याउन तथा संविधानसभाकै माध्यमबाट संविधान बनाउनका लागि सबै परिवर्तनकारी शक्तिलाई एकजुट बनाउन पनि नयाँ शक्ति निर्माणको आवश्यकता छ।

३. नेपाली समाजको परिवर्तनको बाटो – संघीय समाजवाद विश्व संघीयता र समाजवादको प्रयोगका विभिन्न प्रारूपहरू छन्। उन्नाइसौं र बीसौं शताब्दीमा प्रयोग भएका समाजवादका प्रारूपहरूले पूँजीवादलाई ठूलो धक्का दिए पनि समाजवादको श्रेष्ठतालाई चुनौतिविहिन बनाउन सकेको छैन। एकाइसौं शताब्दीको

समाजवादले यो चुनौतिलाई सामना गर्नु पर्छ। नेपालको समाजवादी आन्दोलन अरू देशको नक्कल गरेर सफल हुन सक्दैन। यसको आफ्नै मौलिक बाटो हुनु जरुरी छ। संघीय शासन प्रणालीमा आधारित समाजवादी हाम्रो मौलिक बाटो हो। संघीयतालाई हाम्रो देशको विभेद मुक्तिको प्रतिनिधि मुद्दाको रूपमा र समाजवादलाई वैचारिक आधारको रूपमा हामीले लिएका छौं। विश्वका अनुभवहरूलाई हेर्दा पूँजीवादी संघीयताले जातीय समस्या र वर्गीय समस्यालाई एक साथ हल गर्न सकेको छैन। त्यसैले हामी समाजवादी संघीयताको पक्षमा उभिएका छौं। नेपालको संघीयता प्रशासनिक वा भौगोलिक संघीयता नभै पहिचान सहितको संघीयता हो। नेपालको समाजवाद पनि नेपालकै सामाजिक आर्थिक संरचनामा आधारित हुने छ। वर्तमान युगमा नेपालको समाजवाद उत्पादन साधनहरूमाथि सार्वजनिक, सामुदायिक तथा मिश्रित स्वामित्वका विविध रूपहरूमा आधारित हुनेछ। यस अन्तर्गत राजकीय, सहकारी तथा निजी स्वामित्वको मिश्रित अर्थनीति तथा सार्वजनिक निजी साभेदारी ९एगदष्टि(एचषखबतभ एबचतलभचकजषउ० को नीतिलाई वढावा दिइनेछ। नेपालको आफ्नो मौलिक प्रकृतिको पर मपरागत सामुदायिक स्वामित्वको प्रणालीलाई संघीय समाजवाद अनुरूप हुने गरी व्यवस्थापन गरिने छ। संघीय समाजवादमा देशको उत्पादकत्वको वृद्धि र त्यसको समन्यायिक वितरणलाई प्रभावकारी बनाइनेछ। संघीय समाजवाद नेपालको राष्ट्रिय स्वाधिनता, संघीय लोकतन्त्र र सामाजिक परिवर्तनको आन्दोलनको समष्टि रूप हो। यसको प्राप्तिको लागि वैचारिक, संगठनात्मक तथा प्रचार प्रसारको कामलाई तीव्रता दिइ लोकप्रीय जन आन्दोलनहरूको विकास गरिने छ। यसले राष्ट्रिय एकताको आधारको रूपमा पहिचान सहितको संघीयतामा आधारित बहुल राष्ट्रिय राज्यको प्रवर्द्धन गर्नेछ। यो पूँजीवादी लोकतान्त्रिक व्यवस्था नभई समाजवादी लोकतान्त्रिक व्यवस्था हो। सामाजिक क्रान्तिको उद्भव र विकासको दौरानमा यो अझ समृद्ध हुँदै जानेछ। सामान्यत संघीय समाजवादका आधारभूत विशेषताहरू निम्नानुसार हुनेछः

१. जनताको सर्वोच्चता २. संघीयता शासन ३. बहुलतायुक्त खुल्ला समाज ४. सवैधानिक तथा कानुनी राज्य ५. शक्ति पृथकीकरण ६. मौलिक हक तथा मानव अधिकार ७. बालिग मताधिकार र आवधिक निर्वाचन ८. प्रतिस्पर्धात्मक बहुदलीय व्यवस्था तथा समानुपातिक निर्वाचन प्रणाली ९. राज्यसत्ता र पार्टीको लोकतान्त्रिकरण १०. समाजवादी अर्थराजनीतिक दिशा ११. आत्मनिर्णयको अधिकार, स्वशासन र स्वायत्तता १२. लोक कल्याणकारी राज्य १३. समानुपातिक समावेशीकरण १४. सहकार्यात्मक सरकार १५. समानान्तर व्यवस्थापिका १६. स्वतन्त्र न्यायपालिका १७. धर्म निरपेक्षता र संस्कृतिक बहुलता १८. सहवर्ती अवशिष्ट अधिकार १९. राजनीतिमा श्रमजीवि वर्गको

भूमिका २०. जनमत संग्रह २१. सन्तुलित परराष्ट्र नीति।

४. परिवर्तनका लागि नया शक्तिमा गोलबन्द होऔं !

२०६२/६३ सालको शान्तिपूर्ण जनक्रान्तिले नेपालमा लामो समयदेखि रहेको सामन्ती राजतन्त्रलाई समाप्त गरी संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र स्थापना गरेको छ। हाम्रो राष्ट्रको जीवनका यो परिवर्तन युगान्तकारी महत्वको रहेको छ। यसले नेपाललाई पूँजीवादी युगमा प्रवेश गराएको भए पनि नेपाली जनताको अग्रगतिता लागि मुख्य बाधक रहेको सामन्तवाद र कमिशनखोर तथा एकाधिकार पूँजीवादलाई समाप्त गर्न सकेको छैन। गत क्रान्तिले विश्व पनि तिनीहरूको आधार कमजोर बनाएको छ तर समाप्त गरी सकेको छैन। त्यसैले सामन्तवाद र कमिशनखोर तथा एकाधिकार पूँजीवादको सामाजिक, आर्थिक आधार समाप्त गरी देशलाई समाजवादन्मुख दिशा दिनु हाम्रो ऐतिहासिक कार्यभार हो। त्यसरी मात्र हामीले मुलुकमा संघीय समाजवादको स्थापना गर्न सक्ने छौं। तसर्थ संघीयता, गणतन्त्र र धर्मनिरपेक्षताको पक्षमा दृढतापूर्वक उभिने, वर्गीय मुक्ति र सामाजिक न्यायलाई सन्तुलित ढंगले बोक्ने, राष्ट्रिय एकता, सामाजिक सद्भाव र सह अस्तित्वलाई सदैव जोगाई राख्ने, शान्ति समृद्धि र समाजवादका लागि अग्रसर हुने र श्रमजीवी जनता तथा उत्पीडित समुदायलाई केन्द्रविन्दुमा राखेर काम गर्ने राजनीतिक शक्तिको निर्माणमा सक्रियतापूर्वक अगाडि बढ्न नयाँ शक्ति स्थापना गरेको घोषणा गर्दछौं।

यस पार्टीको लक्ष्य स्वतन्त्र, सार्वभौमसत्ताम्पन्न, समावेशी, न्यायपूर्ण, विभेदरहित, समतामूलक, धर्म निरपेक्ष समृद्ध, संघीय समाजवादी गणतन्त्र नेपालको निर्माण गर्नु हो। यस पार्टीले नेपाललाई राजनीतिक, आर्थिक, सामाजिक, साँस्कृतिक, भाषिक, धार्मिक, लैंगिक, क्षेत्रीय सबै खाले विभेदहरूबाट मुक्त गर्ने लक्ष्य राखेको छ। हामीले ती लक्ष्यहरूलाई सूत्रबद्ध गरी जातीय मुक्तिको लागि संघीयता र वर्गीय मुक्तिका लागि समाजवादको नारा अगाडि सारेका छौं। यी दुईवटा महत्वपूर्ण विषयलाई समेटेर नेपाली क्रान्तिको सिद्धान्तको रूपमा संघीय समाजवाद प्रस्तुत गरेका छौं। पहिलोले पहिचान सहितको संघीयताको सारलाई बोकेको छ भने दोस्रोले सामाजिक न्याय र समतामूलक समाज निर्माणको सारलाई बोकेको छ। अतः आउनुहोस् देशमा विद्यमान सबैखाले विभेदबाट मुक्तिको लागि नयाँ राजनीतिक शक्तिमा गोलबन्द होऔं। वर्गीय मुक्ति चाहनेले शोषणका सबै जंजीरहरूलाई चूँडाल्नको लागि नयाँ शक्तिमा सामेल होऔं। जातीय, भाषिक, धार्मिक र साँस्कृतिक विभेदमा परेकाहरू यी सबै सवै भेदभावबाट मुक्तिका लागि नयाँ शक्तिमा गोलबन्द होऔं। क्षेत्रीय असमानता र पछाडी पारिएका समुदायले समतामूलक विकासका लागि नयाँ शक्तिमा सामेल होऔं। त्यसरी नै सदियौं देखि पितृसत्ताको जालोमा परेकाहरू लैंगिक समानताको लागि नयाँ शक्तिमा सामेल होऔं। संघीय समाजवाद (जिन्दावाद ! संघीय समाजवाद पार्टी, नेपाल (जिन्दावाद !

(यो घोषणा पत्र गत मंसिर ७ गते काठमाण्डौंमा पार्टी घोषणा संगसंगै जारी गरेको पूर्ण पाठ)

प्राचिन मोबाईल निकुञ्ज प्रा. लि. नगाउँ/पांगा दोवाटो

‘COLORS, SPICE

र NOKIA को आधिकारिक विक्रेता’

कुनै पनि ब्राण्डको मोबाईल मर्मत गर्नुपर्ने भएमा हामीलाई सम्झनुहोस।

सम्पर्क: ४३३३२५७, ४३३५२९१

खुल्याे! खुल्यो ! खुल्यो !

मिलन स्टुडियो

डिजिटल फोटो प्रोसेस

(कलर ल्याब)

अमल्सि नयाँ बजार कीर्तिपुर, फोन नं. ४३३०१२४

कुनै पनि राष्ट्रिय दैनिक पत्रपत्रिकामा वर्गीकृत

तथा अन्य विज्ञापन गर्नु परेमा

किपू बुक प्वाइण्ट

कीर्तिपुर, नयाँबजार-१७, फोन ४३३१७७५

नयाँ शो रूम खुल्यो

CTEVT बाट संचालित राष्ट्रिय शीप प्रतियोगितामा Top Ten मा स्थान हासिल गर्न सफल युनिक टेलर्सको अब नयाँ शो रूम खुलेको जानकारी गराउन चाहन्छौं।

युनिक टेलर्स

नयाँबजार, फोन ४३३१०७८

हैन त ?

—निरज

म...मैले...मलाई...मेरो...म द्वारा...म बात...
कूलो त्याग गरिनेछु...

मिर्जा

थर्डक्लास

आजभोलि राजनीतिक शून्यता मात्र हैन, सरकार विहिन अवस्था पनि बनिरहेको छ। राष्ट्रपतिले काम चलाउ सरकार लाई पनि बर्खास्त गर्न ७ दिने सूचना दिइ सर्वदलीय सहमती सरकार गठन गर्न आह्वान गरिसकेको छ। सर्वदलीय सरकारको लागि राजनीतिक दलहरु बैठक, छलफल गरे पनि तत्कालै दलहरुबीच सहमती हुने अवस्था बनेको छैन। यो सबै कारण थर्डक्लास नेता, थर्डक्लास सोचाई, थर्डक्लास कार्यशैली, व्यक्तिवादी सोचाई कारणहरु नै होलान्।

पहिले पहिले सिनेमा हलमा टिकट दरको रुपमा बलकोनी लगायत फस्ट, सेकेण्ड र थर्डक्लास मेचमा बसेर सिनेमा हेर्न पाउथ्यौं तर आजभोलि थर्डक्लास भनेर देखिदैनन्। थर्डक्लास राख्नुको कारण के होला भने पैसा नहुनेहरुलाई थर्डक्लासमा बसेर भए पनि सिनेमा हेरियोस् भन्ने होला। त्यस्तै गरी नेपाली प्रशासन क्षेत्रमा पनि हाकिमहरुको योग्यता क्षमताका आधारमा सचिव, उपसचिव, अधिकृत वा फस्ट, सेकेण्ड, थर्डक्लास जस्ता पदहरु सिर्जना गरी काममा खटाएका हुन्छन्।

त्यसरी कार्य विभाजन गर्ने कममा कही फस्टक्लास, कही सेकेण्ड क्लास त शाखा चलाउन थर्डक्लास हाकिम पठाएको हुने रहेछ। थर्ड क्लास हाकिम भए पनि काममा भने फस्टक्लास गर्ने पनि रहेछन् तर कहीकही थर्डक्लास हाकिमको काम पनि थर्डक्लास, सोचाइ पनि थर्डक्लास, व्यवहार पनि थर्डक्लास हुने गरेको पाइन्छ। थर्डक्लास हाकिमको सोचाइ, काम, व्यवहार पनि थर्डक्लास भए पछि सेवाग्राहीले दुःख पाउने,

कर्मचारीहरुमा भेदभावयुक्त व्यवहार हुने, असन्तोष बढ्ने, 'छन् गेडा सबै मेरा, छैनन् गेडा सबै तेरा' जस्ता काम भन्दा चाकडी, नातावाद, कृपावाद र कसैको राजनीतिक गोठी मात्र बन्ने रहेछ भन्ने कुरा जन सरोकारका कार्यालयहरुमा प्रशस्तै देखिन्छन्। कर्मचारी आफै भन्न नसक्ने, आफ्नो हकहितको कुरा गर्दा, नियम, कानून, आ(आफ्नो

जिम्मेवारीका कुरा गर्दा उल्टो कारवाहीको भाग्यदार बनाउने थर्डक्लास हाकिमहरुका बानी हुने रहेछ।

थर्डक्लास हाकिम भएका कार्यालयहरुमा सेवाग्राहीले दुःख पाउने, काममा पारदर्शी नहुने, योजना, कार्यक्रम पारदर्शी नहुने, आर्थिक रुपमा पारदर्शी नहुने रहेछ। अहिलेसम्म आर्थिक वर्ष २०६९/०७० सालको बजेट तथा योजनाहरु के कस्तो पारित गरियो। आम नागरिकलाई कुनै जानकारी छैनन्। आर्थिक वर्ष २०७०/०७१ को नयाँ बजेट बनाउन गृहकार्य गर्ने अवस्था बनेको छ तर सरोकार वालहरुलाई विशेष गरी कीर्तिपुरका नागरिकहरुलाई कुनै सार्वजनिक जानकारी नदिने अवस्थाले 'दालमा कुछ काला है' भन्ने सहजै अनुमान गर्न सकिन्छ। भिरमा खस्ने गोरुलाई रामराम भन्न सकिन्छ, काँध थाप्न सकिदैन। राजनीति र प्रशासनमा पनि कहिले सासुको पालो कहिले बुहारीको पालो भएकै छ, अन्यायमा परेकाहरुले समय मात्र पखनु पर्दछ। धैर्य गर्न सक्नु पर्दछ। सत्य डक्दैन्, भुटो टिक्दैन् भन्ने नेपाली कथन छ।

व्यंग सन्देश
अध्यक्ष सुजिन्द्र महर्जन

कीर्तिपुरका सुजिन्द्र महर्जन केन्द्रीय अध्यक्षमा निर्वाचित

विराटनगरमा गत मंसिर ७ र ८ गते सम्पन्न भएको नेपाल राष्ट्रिय कर्मचारी संगठन स्थानीय निकायको तेश्रो राष्ट्रिय महाधिवेशनले कीर्तिपुर नगरपालिकाका कानून अधिकृत सुजिन्द्र महर्जन (कीर्तिपुरका स्थानीयवासी) अध्यक्षमा निर्वाचन निर्वाचित हुनु भएको छ।

सो संघले अधिवेशन पछि जारी गरेको विज्ञप्तिमा यस्तो उल्लेख गरिएको छ। 'जनतालाई सरकारको अनुभूतिदिने प्राथमिकइकाईको रुपमा रहेका स्थानीय निकायहरुमा कार्यरत आमकर्मचारीहरुको आशातथा भरोसाको केन्द्र, नेपाल राष्ट्रिय कर्मचारी संगठन स्थानीय निकायको तेश्रो राष्ट्रिय महाधिवेशन ऐतिहासिक औद्योगिक एवं ट्रेड यूनियन आन्दोलनको उर्वरभूमि विराटनगर मा २०६९ साल मंसिर ७ र ८ गते सम्पन्नभएको छ। भू.पू. शान्ति तथा पुनर्निर्माण मन्त्री, एकिकृत न. क. पा. (माओवादी), केन्द्रिय महाधिवेशन आयोजक समितिका सदस्य तथा ज.व.स.व्यूरो प्रमुख जनार्दन शर्मा "प्रभाकर" ले उद्घाटन गर्नु भएको उपरोक्त कार्यक्रममा देश ५७ जिल्लाका

प्रतिनिधी पर्यवेक्षकहरुको सहभागिता रहेको थियो। कार्यक्रममा प्रमुख अतिथीले अहिलेको समसामयिक राजनीतिक संक्रमणकालीन परिस्थितिको निकासको लागि एकिकृत न.क.पा. (माओवादी) जस्तो सुकै त्याग गर्न पनि तयार रहेको कुरा प्रष्ट पादै स्थानीय निकायमा व्याप्त पेशागत समस्या समाधान गर्न आफ्नो तर्फबाट आवश्यक सहयोग गर्ने प्रतिवद्धता जनाउनु भयो। साथै वहाँले महाधिवेशन मार्फत स्थानीय निकायमा व्याप्त पेशागत समस्या समाधान गर्न आफ्नो तर्फबाट आवश्यक सहयोग गर्ने प्रतिवद्धता जनाउनु भयो भने स्थानीय निकायहरु मार्फत जनसेवा प्रवाहमा रहेका विकृतिविसंगतीजन्य कमिकमजोरी हटाउने दिशामा दृढता साथ अगाडि बढ्न सक्षम रहोस् भन्ने शुभकामना समेत दिनु भयो।

साथै कार्यक्रममा नेपाल राष्ट्रिय कर्मचारी महासंघका वरिष्ठ उपाध्यक्ष श्री अर्जुन वहादुर कार्की, विराटनगर उपमहानगर नगरपालिकागोपाल प्रसाद रेग्मीविभिन्न पेशागत संघ, संगठनका प्रतिनिधीहरुले समेत महाधिवेशन सफलताको लागि शुभकामनाव्यक्त गर्नु भयो।

स्थानीय निकाय क्षेत्रको ट्रेड यूनियन आन्दोलनको ऐतिहासिक पृष्ठभूमि, हालको परिस्थिति, विद्यमान पेशागत समस्या तथा त्यसको समाधान र स्थानीय निकायबाट प्रवाहभई रहेको जनसेवालाई थपप्रभावकारी बनाउने विषयको आगामिकार्य योजना समेटिएको सांगठनिक प्रगतिप्रतिवेदन, विधान संशोधनप्रतिवेदन, आर्थिक प्रतिवेदनमा सामान्य संशोधन सहितपारित गर्नु। साथै महाधिवेशनबाट तपशिलबमोजिमको कार्य विभाजन सहित सुजिन्द्र महर्जनको अध्यक्षतामा पछि ९ सदस्य परिपूर्ण गर्ने गरी ५४ सदस्यीय नयाँ राष्ट्रिय समिति निर्वाचन निर्वाचित गर्नु।

निर्वाचनराष्ट्रिय समिति : सुजिन्द्र महर्जन अध्यक्ष, लोकनाथ चुडाल उपाध्यक्ष, उमानाथपौडेल उपाध्यक्ष, ओमप्रकाशशुन्यौपाने उपाध्यक्ष, भोजराज भट्ट उपाध्यक्ष, पुरुषोत्तम लामिछाने उपाध्यक्ष, कुलवहादुर डाँगी, उपाध्यक्ष उपेन्द्र खनाल महासचिव, लक्ष्मीधिमाल सचिव, मानवहादुर जिरल सचिव, लक्ष्मीदलाल सचिव, धर्म मुनिकार कोषाध्यक्ष, दिपककार्की सह कोषाध्यक्ष सहित ५४ जनाको कार्यसमिति निर्वाचित भएको कुरा समेत विज्ञप्तिमा उल्लेख गरिएको छ।

श्री न्यू राइज टेलर्सको
शोरुम सहिद स्मारक
कलेजको नयाँ भवन,

नयाँ बजारमा सरेको छ।
प्रो. विष्णु कुमार महर्जन
मो ९८०३४३२९९४

'पहिला मान्छेले रक्सी पिउँछ, त्यसपछि रक्सीले रक्सी पिउँछ, अन्त्यमा रक्सीले मान्छेको जीवन नै सिध्याउँछ।'

कीर्तिपुरमा पहिलो पटक

जाँड-रक्सी, चुरोट, गाँजा, सुर्ति तथा
इग्स छुट्याइन्छ

दुब्लो-पातलो कमजोर शरीरको मोटोपना बढाइन्छ
चुरोट छुटाउने ELECTRONIC (चुरोट)
7 cm सम्मलिङ्गको लम्बाई, मोटाइ, उत्तेजना
बढाउन र शिथिलस्वल्पन रोक्न।

सम्पर्क
फिटनेस प्वाइन्ट ट्रेडिङ्ग
फोन नं. ४३३६७०९, ९८०३५०२२५६
नोट: यो विज्ञापन कटिङ्ग लिएर आउनेलाई १०
प्रतिशत छुटको व्यवस्था छ।

कीर्तिपुर बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्थाद्वारा निकट भविष्यमै लिफ्ट, सुरक्षा तथा यथेष्ट पार्किङसहित सञ्चालन गर्न लागेको आधुनिक सुविधा सम्पन्न आफ्नै व्यापारिक भवन (कीर्तिपुर मल) मा व्यवसाय गर्न बुकिङ्ग खुल्ला गरिएको छ।

पहिलो भवन (३२०० वर्ग फिट)

- भुइ तल्ला र पहिलो तल्लामा कीर्तिपुर बहुउद्देश्यीय सहकारीको आफ्नै डिपार्टमेन्टल स्टोर
- दोस्रो तल्लामा सहकारीको नगद काउन्टर कार्यालय
- तेश्रो र चौथो तल्लामा विभिन्न मेशिनरी, इलेक्ट्रिक, कम्प्यूटर तथा मोबाइल, कपडा तथा टेलरिङ्ग, फ्लोरिङ्ग तथा फर्निचर र फर्निचर सम्बन्धी पसलहरू
- पाचौं तल्लामा (Roof top) रेष्टुराँ

माथि उल्लेखित तेश्रो, चौथो र पाँचौ तल्लामा छुट्टै योजनासहित पनि सम्पर्क राख्न सक्नु हुनेछ। भाडा दर आपसी समझदारीमा कायम गरिनेछ। पहिला आउनेलाई प्राथमिकता दिइनेछ। साथै हाल सहकारी कार्यालय सञ्चालन भैरहेको भवनलाई पनि प्रयोगमा ल्याउन प्रस्ताव आह्वान गरिन्छ।

थप जानकारीका लागि

कीर्तिपुर बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्था लि.

कीर्तिपुर-१७, नयाँबजार।

०९४३३०६०९/ ४३३५५५९